

59. Pula

Festival igranog filma

FILM POD ZVIJEZDAMA
www.pulafilmfestival.hr

Petak, 27. srpnja 2012.

Festivalske novine

U redu za autograme

partner festivala

JutarnjiLIST

Glas Istre

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala

Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj

Zlatko Vidačković

Producentica

Tanja Miličić

Poslovna tajnica

Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa

Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt, Tomislav Fiket, Hassan Abdelghani, Mladen Lučić

Produkcija zabavnog programa

Sanela Omanović

Za nakladnika

Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija

Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina

Goran Ivanišević

Redakcija

Iva Cikojević (zamjenica urednika), Janko Heidl, Goran Ribarić, Lucija Mulalić, Željka Ferencić, Anna Batistutta, Maja Maksić

Službeni fotografi Festivala

Danko Vučinović, Slaven Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac, Aleksandrija Ajduković

Lektura

Jelena Đukić

Grafički urednik

Irena Musi

Prijelom

Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška

Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga

Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica

Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala

Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra

Ana Šimunović

Tisak

Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:

Pula Film Festival
 Uspon na Kaštel 2
 52100 Pula, Hrvatska
 tel: ++ 385 52 393 321;
 fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr;
info@pulafilmfestival.hr

Konferencija za novinare: Ekipa filma *Halimin put*

O POTRAZI ZA IDENTITETOM

Halimin put treći je dugometražni film redatelja Arsena A. Ostojića. Na konferenciji za novinare Ostojić je predstavio film te rekao kako filmove snima svake četiri godine, što je razmak koji bi volio skratiti. Scenaristu Feđu Isovića pitao je za njegov nerealiziran scenarij *Halimina puta*. Nakon što mu je ispričao svoju viziju filma, Isović se s njom odmah složio.

Feđa Isović ispričao je kako je prošlo sedam godina od kad je napisao prvu verziju scenarija. Zbog smrti suradnika nije se bio spreman pozabaviti njime pa je ostao ležati u ladici. No, u prvom susretu s Arsenom znao je da će mu dati scenarij jer su na isti način vidjeli film. Za film ga je nadahnula televizijska emisija o ženi koja traži posmrtno ostatke sina kojeg je posvojila.

Montažer Dubravko Slunjski govorio je o montaži filma, koja je trajala dva i pol mjeseca i dosljedno pratila scenarij. Ostojić je objasnio kako ga tema o potrazi za identitetom, koja se pojavljuje u ovom, kao i u njegovu prethodnom filmu, *Ničiji sin*, ne okupira toliko već su to jednostavno dobre priče, tako da nije isključio mogućnost trećeg projekta iste ili slične tematike. Na samom kraju Isović je zaključio kako se Hrvati vole žaliti oko situacije u zemlji, no u Bosni i Hercegovini situacija je puno teža u svim pogledima, pa tako i filmskom. Ove godine ondje se snimio samo jedan film, a trenutno se ne radi ni na jednom.

Lucija Mulalić

U redu za autograme

Mnoštvo gledatelja nakon projekcije filma *Larin izbor: Izgubljeni princ* u srijedu u Areni poželjelo je autograme glumaca Jagode Kumrić i Dine Rogića te kao trajnu uspomenu svoju fotografiju s njima. Kako gužva nije jenjala, glumci su nakon pola sata u pratnji zaštitara napustili Arenu i uputili se prema festivalskom centru.

NIKAD DOSTA DOBRIH PRIČA

Halimin put nije ratni nego poratni film, priča o posljedicama koje je rat ostavio na sve nas, a one su danas itekako aktualne

razgovarao Janko Heidl

Netko je prije nekoliko godina rekao kako se hrvatska kinematografija „urušava u komorno“. Vaš film izgleda razmjerno raskošno, kao pravo, punokrvno ostvarenje koje nudi klasičnu filmsku zaokruženost, vizualnost i punoću.

Odgovor je uvijek vrlo jednostavan: Koliko para, toliko muzike! Smatram da bi u Hrvatskoj valjalo snimiti barem dva raskošnije producirana filma godišnje, jer kinematografska ponuda mora imati raspon, mora postojati balans velikih, srednjih i niskoproračunskih filmova. *Halimin put* nipošto nije spektakl. Riječ je o intimnoj drami, no koja nije snimljena s dvoje ljudi u jednoj sobi. To je produkcijski solidno zaokružen film koji je od HAVC-a dobio puni proračun od 4,6 milijuna kuna, a ponešto su, bilo u tehnici, bilo s ponešto gotovine, pomogli drugi producenti. Odlučili smo snimati na filmskom negativu – na kojem danas malo tko snima, jer uvelike povećava troškove – ali smo smatrali da će ta vrsta mekane slike, koju nije moguće dobiti na digitalnom mediju, pridonijeti toplini koja postoji i u samom sadržaju. U filmu se jako pazilo na svaku pojedinost, ali smo jednako tako pazili da ništa ne bude nametljivo, da ne odskače i ne odvraća pažnju s priče, koja je uvijek bila u prvom planu.

Jedna je od takvih pojedinosti briljantna maska, primjerice Olge Pakalović, koja izgleda fantastično uvjerljivo i kao djevojka i kao sredovječna žena.

Puno je lakše nekoga postarati s tridesettri godine na pedesetšest negoli s osamnaest na četrdesetjednu, kao što je u našem slučaju bilo s Olgom, odnosno njenom Safijom, koja je u tom smislu bila najteža uloga. Jako smo se

trudili da prostetika bude vrlo decentna, a ne kao što katkad zna biti u filmovima, kad se jednostavno vidi da je riječ o maski stavljenom na lice glumca. Za to je ponajprije zaslužna majstorica maske Martina Šubic-Dodočić. I u tome smo, kao i u cijelom filmu, išli na prirodnost.

Za vrijeme rata i neposredno nakon često se govorilo i pisalo otprilike da nije dobro snimati ratne filmove jer ne postoji takozvana povijesna distanca. Sad se pak često čuje kako nam je dosta filmova o ratu i poraću, da valja prijeći na nove teme.

Dobrih priča nije nikada dosta. Dobar film je dobar film bez obzira na temu. Uostalom, i danas se snimaju filmovi o Drugom svjetskom ratu. Iako u njemu ima prizora iz rata, *Halimin put* nije ratni nego poratni film, priča o posljedicama koje je rat ostavio na sve nas, a one su danas itekako aktualne. Film je izrastao

iz istinitih događaja, a baš sam nekidan razgovarao s jednim Sarajlijom koji mi je rekao kako je on osobno u posljednjih nekoliko mjeseci doživio rasplet priče gotovo identične onoj predstavljenoj u našem filmu.

REKORDNA BRZINA

***Halimin put* do Pule je stigao gotovo rekordno brzo.**

Dok smo čekali rokove natječaja za razne fondove, proteklo je ponešto vremena, no u tom smo se razdoblju uspjeli jako dobro pripremiti. Sam film snimili smo brzo, za trideset radnih dana, uglavnom nedaleko Zagreba, blizu Pesarovine. Snimanje smo završili 7. travnja ove godine i, evo, svu smo postprodukciju dovršili na vrijeme da stignemo u Pulu.

OTFURALI SU NAGRADE

doFuraj svoj film! revija je kratkog amaterskog filma koja se već devetu godinu u suorganizaciji s Hrvatskim Telekomom održava na Festivalu igranog filma u Puli. U nabrijanoj konkurenciji od 36 filmova pobjednik je, po glasovanju žirija, film *Instant panic* autorice Vlaste Meštrović, koja je nagrađena Nokiom Lumia 800. Pobjednik po glasovima publike, odnosno posjetitelja Maxzone Tportala, film je *Urlator* autora Ivana Galića, novog vlasnika Samsung Galaxy MINIJA. Stručni žiri, koji je odlučivao o najboljem filmu, činili su Zoran Stajčić, Jakov Kosanović i Matija Debeljuh. Ako ste propustili doFurane filmove, nije kasno, dovoljno je tek zaviriti u Tportalovu Maxzonu.

Instant panic

Urlator

SUZE IZDAJNICE

Najvažnije je da film ili serija ne ostavi ljude ravnodušnima. Treba ih ili nasmijati ili zabaviti nekom, recimo, trilerskom komponentom ili dirnuti, rasplakati. U svakom slučaju, mora dati neku emociju.

razgovarao Janko Heidl

Scenarij *Halimina puta* nekoliko je godina stajao u ladici.

Nije baš stajao u ladici nego sam ga godinama dorađivao. Napisao sam ga prije sedam godina, kad ga je trebao režirati moj najbolji prijatelj Benjamin Filipović, koji je nedugo potom preminuo. Do te mi je priče jako stalo, imam osjećaj da je to najbolje što sam napisao u životu te sam bio veoma oprezan oko toga kome dati taj scenarij. Nekoliko me je redatelja zvalo s namjerom da režira *Halimin put*, no tek kad sam porazgovarao s Arsenom Ostojićem, osjetio sam da je riječ o osobi koja čita tekst na isti način kao i ja. Prezadovoljan sam time kako film izgleda u konačnici. U svakom je pogledu točno onakav kakvim smo ga Arsen i ja zamislili, a koliko će se to kome svidjeti, vidjet ćemo. Ja ne bih ništa mijenjao.

Kad ste napisali scenarij *sadašnjost* filma događala se *danas*. U međuvremenu je ta *sadašnjost*, smještena u 2000., postala *prošlost*. Nadam se da je to priča koja bi se

vrlo lako mogla prilagoditi tako da se događa u, recimo, Berlinu 1948. Riječ je o ratu i o junacima koji snose njegove posljedice. U biti, film se bavi nacionalizmom kao opsesijom. Sve što radim u životu, i kroz komedije, *sitcome* i ozbiljnije tekstove poput ovoga, na neki je način borba protiv nacionalizma. Jedino što me žvcira više od nacionalizma projekcija je nacionalizma u budućnosti. Što će nam on donijeti nastavimo li odgajati djecu onako kako ih danas odgajamo?

Ima li razlike između pisanja ozbiljnih i komičnih tekstova?

Pisanje je pisanje. Pisati *sitcom* jednak mi je teret i jednaka zabava kao pisati dramu. Uživao sam i u *Halimi* i u *Ludom, zbunjenom, normalnom*, doduše na dva različita načina. Dok pišem *Lud, zbunjen, normalan*, vrlo se često smijem, a dok sam pisao *Halimu*, poteklo mi je dosta suza izdajnice. Najvažnije je da film, serija ili što god ne ostavi ljude ravnodušnima. Treba ih ili nasmijati ili zabaviti nekom, recimo, trilerskom komponentom ili dirnuti, rasplakati. U svakom slučaju, mora dati neku emociju.

PROŽETO LJUBAVLJU

Na novinarskoj konferenciji ekipe filma *Praktični vodič kroz Beograd s pjevanjem i plakanjem* govorili su srpski redatelj Bojan Vuletić te hrvatska koproducentica Ankica Jurić Tilić. Na filmu se radilo četiri godine jer se snimanje zakompliciralo zbog recesije, ali i zbog toga što je riječ o velikoj koprodukciji, u kojoj su, osim Srbije i Hrvatske, sudjelovale i Njemačka, Francuska i Mađarska. Snimiti film jako je skupo pa mnogi filmaši posežu za koprodukcijama. Debitantima poput Vuletića posebno je teško, jer se njihovi filmovi slabije financiraju. No Ankica Jurić Tilić iz hrvatske producentske kuće Kinorama rekla je da joj rad s mladim autorima predstavlja veliko zadovoljstvo. U *Praktičnom vodiču kroz Beograd s pjevanjem i plakanjem* glume dva hrvatska glumca, Bojan Navojec i Leon Lučev, pa je koprodukcija s Hrvatskom bila osnovana. No, kaže kako se ponekad

razlozi suradnje naknadno izmišljaju, sve samo kako bi se film realizirao. Vuletić je svoj redateljski prvijenac isprva zamislio kao mjuzikl, a od te je ideje odustao zbog skupoće, no u film je ipak inkorporirao neke muzičke elemente. Kao rođeni Beograđanin, poznaje sve prednosti i mane grada s kojim je vezan kao da je u braku. Iako su likovi i situacije u filmu fikcija, redatelj

je nadahnuće crpio iz stvarnog života te tako ilustrirao mentalitet Srba. Kaže kako je htio što korektnije iznijeti svoju političko-socijalnu dijagnozu, ali kroz ljubav, nit koja prožima cijelu priču. Dapače, smatra da je ljubav u ovim kriznim vremena jedina stvar koja ljudima preostaje.

Željka Ferencić

SVJEŽA ČITANJA KLASIKA

U Festivalnom centru na novinarskoj konferenciji predstavljena je knjiga Ante Peterlića *Iz povijesti hrvatske filmologije i filma*. Urednik knjige, filmolog Nikica Gilić, prikupio je već pomalo zaboravljene tekstove pokojnog Peterlića te ih s lakoćom spojio u knjigu, budući da se može

osjetiti da su planski pisani. Nije bilo problema pronaći izdavačku kuću, jer je profesor Gilić već surađivao s izdavačkom kućom Leykam International. Knjiga nije namijenjena samo kritičarima, filmolozima i studentima nego i *običnom* čitatelju kojeg zanima filmska umjetnost. Stariji

hrvatski filmovi gledani su u reprizama na Hrvatskoj televiziji te stoga neke recenzije filmova Vatroslava Mimice ili primjerice *H-8...* i *Ritam zločina* mogu pobuditi interes u čitatelja. Knjigu je predstavio i filmolog Bruno Kragić, profesor povijesti hrvatskog filma na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu, koji je istaknuo kako Peterlić piše na svjetskoj razini ne samo o hrvatskom nego i o svjetskom filmu. Napominje kako autor nudi povijesni pregled konstituiranja filmologije u Hrvatskoj uz velika imena kao što su primjerice Ranko Marinković, Miroslav Krleža, Ljubomir Maraković i Ivo Hergešić. Urednik Nikica Gilić za kraj je istaknuo kako Ante Peterlić nudi svježa čitanja klasika, ali i iznimno dobru sintezu.

Goran Ribarić

RAZBIJANJE ANOMALIJA DRUŠTVA

Pokušavamo razbiti ono što ne valja, ali smo sretni u svom gradu, jer to je kao i s ljubavnom vezom - svjestan si problema i mana, i onoga što te izjeda iznutra, ali znaš da ih moraš prevladati, i to ponajprije sam sa sobom.

razgovarala Iva Cikojević

tih civilizacijskih normi. Pokušavamo *razbiti* ono što ne valja, ali smo sretni u svom gradu, jer to je kao i s ljubavnom vezom, svjestan si problema i mana, i onoga što te izjeda iznutra, ali znaš da ih moraš prevladati, i to ponajprije sam sa sobom.

Nakon premijernog prikazivanja na festivalu u Karlovym Varyma, sada Vaš film imamo priliku vidjeti i u Puli. Kakvi su utisci i kakva ga dalja festivalska budućnost očekuje?

Dojmovi su izvrsni. U Karlovym Varyma sve tri projekcije bile su rasprodane, a mnoštvo onih koji su željeli vidjeti film ostali su sjediti na stepenicama. Možda je to zato što film *miriše* na neočeški film, pa to kod njih dobro prolazi, ali svakako je to *generalna proba* za daljnje festivalsko šetanje, i to posebice ono regionalnog karaktera, koje slijedi. Iako su Karlovy Vary A-festival i to je odlično za promociju, najveće je ipak uzbuđenje, a i test, uspjeti na domaćem terenu, a tu se ubraja i *komšiluk*. Pula je, naravno, poseban doživljaj i više smo puta ponovili koliko smo sretni da se film prikazao u Areni. Ovdje sam prvi put i otkrivam grad na svoj način. S druge strane, uspoređujem to sa svim silnim žurnalima, fotografijama i pričama svojih mentora s Akademije koji su ovdje sa svojim filmovima briljirali prije više od trideset godina.

Cjelinu ste razlomili u četiri poglavlja s glazbenim komentarom na kraju svakog. Bili ste korak do vrlo rijetkog žanra u nas – mjuzikla...

Sve je krenulo od jedne vrlo jednostavne scenarističke zablude da, pišemo li četiri odvojene priče, sve će ići glatko i lako, no ispostavilo se sasvim suprotno, jer se pritom snimaju četiri različita filma, s različitim pričama i različitim glumcima, i to zahtijeva sasvim drukčiju koncentraciju i energiju. Kako se privatno amaterski bavim glazbom i velik sam njezin fan, tako sam želio snimiti mjuzikl, no zahtjevi budžeta to su skresali u korijenu pa smo s vremenom našli novo rješenje – uzeli smo tradicionalne pjesme iz Srbije i regije, za koje, na sreću naših producenata, a i nas, ne trebaju autorska prava, te ih obradama prilagodili zborskom pjevanju, koje zaokružuje svaku priču, a svojim su se sjajnim tekstovima i ritmom savršeno uklopili.

Kao kad u jednoj sceni, u ritmu sevdaha umjesto čaša, razbijate anomalije društva, ali sretni ste u rodnom gradu?

Metaforički, a i praktično. Jer mi se još uvijek svojski trudimo da pronađemo kafanu u Beogradu u kojoj smijemo razbijati čaše (smijeh), ali kako se sve više približavamo Europskoj uniji, ta je lijepa tradicija sve više i više pod velom

STRANAC I LOKALAC

Protagonisti priča kombinacija su stranac-lokalac i, u posljednjoj, Hrvat-Srkinja. Sugestivno, različitosti koje spajaju, a ne razdvajaju. Ipak, glavni je lik grad Beograd..

Da, kao tema filma vrlo dobro mi je poslužila ta aktualna situacija dolaska sve više stranaca, i to najviše zbog poslovno-materijalnih razloga, koji u našoj zemlji otkrivaju neke posve nove stvari naše tradicije i kulture, pa i te ljubavne intrige koje doživljavaju, što je moja trajna autorska preokupacija. Također, taj spoj sociopolitičkog nivoa i privatnog, odnosno ljudskog, nametnuo je poligon za takvu diobu likova. Te se različitosti trebaju dovesti u ravnotežu, uzimajući od drugog ono što je dobro.

Gledatelji o filmu Zagrebačke priče vol. 2

Jelena Stanković

Lik Tvrtka iz filma *Mucica* definitivno me je oborio s nogu. Svidjela mi se većina filmova – bili su zabavni, simpatični. Progovaraju o nekim bitnim temama obiteljskih odnosa i o ljubavi, što je na kraju najvažnije.

Selma Jerman

Film mi se svidio jer je realan, a priče prikazuju svakodnevicu života u Zagrebu, tako da je na neki način film ispunio moja očekivanja. Većina je ljudi nesretna i nezadovoljna više nego sretna i zadovoljna. Posebno mi se svidio film *Mucica* zbog preslatkog malog glumca.

Igor Karleuša

Film mi se sviđa jer zanimljivo opisuje zagrebačku svakodnevicu. U različitim životnim situacijama prikazali su siromaštvo i realnost u kojoj živimo. Izdvojio bih *Mucicu* kao film koji mi se najviše svidio, a gluma je u svim filmovima bila solidna.

Aleksandra Paić

Ovo je prvi film koji sam pogledala na ovogodišnjem Festivalu i zaista mi se svidio. Volim gledati omnibuse; pogledala sam i prvi film *Zagrebačkih priča*. Svi su mi filmovi bili dobri, jedino je gluma djevojaka u filmovima *Kruške* i *Može neko bacit čik odozgo* mogla biti bolja.

Alma Drnovac

Neki filmovi su me se dojmili, neki malo manje. Izdvojila bih *Kruške*, film koji govori o vječnoj ljubavi, a svidio mi se i *Mucica*, jedan od rijetkih hrvatskih filmova koji me uspio nasmijati. *Na kvadrat* je također bio dobar, makar možda malo preumjetnički s obzirom na ostale.

anketirala Lucija Mulalić

Koncert: Elemental

ATMOSFERA ZA PAMĆENJE

Za nezaboravnu večer, u trenutno najzvjezdanim grad u Hrvata, pobrinuli su se Elemental – svima nam jako dobro znana zagrebačka hip-hop grupa, u čijoj se glazbi lagano osjećaju utjecaji *jazza, soula, funka, rocka i reggaea*. Na ulazu u Circolo dočekao nas je nesvakidašnji prizor... neviđena gužva i more ljudi koji strpljivo čekaju da poslušaju jednu od najtraženijih grupa ovih prostora, koja osvaja glazbene ljestvice zadnjih deset godina. Atmosfera je bila za pamćenje. Dupkom puna Zajednica Talijana i najsmiješena lica s obje strane pozornice stvorili su još jedan nezaboravan koncert. Elemental je nastupio u punom sastavu: izvrsni Shot i simpatična Remi kao MC-ji sa svježim pratećim vokalom širili su pozitivnu energiju i neumorno komunicirali s rasplesanom publikom. Tu su zatim bili i Erol na gitari, Tino na bubnjevima, Marijo na basu te Dinko na klavijaturama. Poznati po svojim britkim i oštrim tekstovima, u kojima se svatko može pronaći i s kojima se svatko slaže, pogotovo kad se radi o kritiziranju društva u kojem živimo, predstavili su uz dobro nam znane hitove i nekoliko pjesama sa svojeg novog albuma, čija su dva nova singla *Malena* i *Ljeto već ugledala svjetlost dana*. Svi prisutni oduševljeno su pjevali *bok uz bok* s Remi tražeći da nikada ne prestane. Vrijeme je proletjelo i nakon više od dva

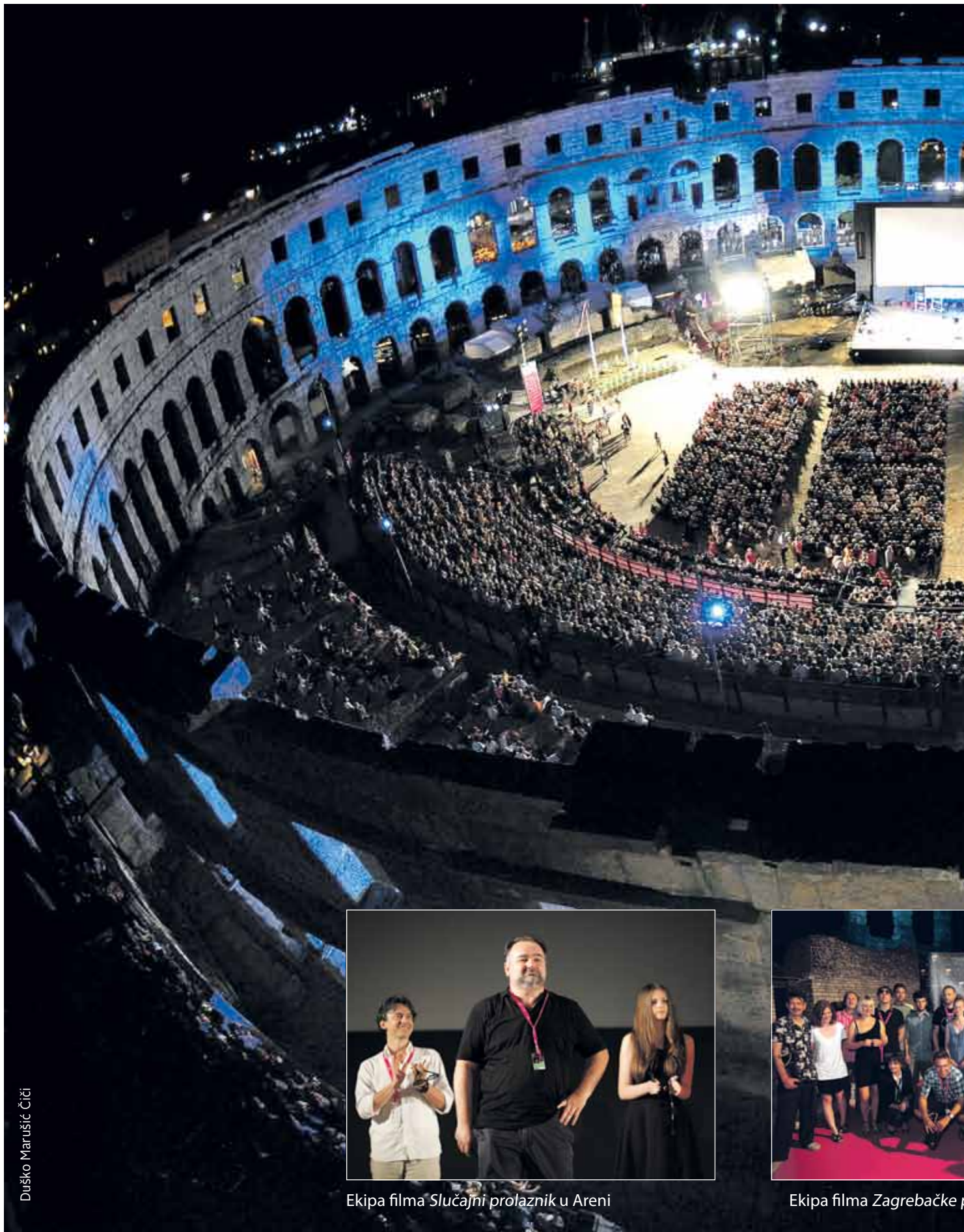
sata vrhunske svirke obožavatelji su Elemental pozvali na bis. Organizatori su još jednom dokazali da Pula može živjeti i da živi ne samo uz film nego da je *gladna* i dobre glazbe, čemu su svi svjedočili i svi prisutni.

Maja Maksić

Ocjena publike za film
Zagrebačke priče vol. 2: 4,10

Trenutni poredak

1. *Parada*: 4,83
2. *Sonja i bik*: 4,72
3. *Cvjetni trg*: 4,44
4. *Noćni brodovi*: 4,31
5. *Zagrebačke priče vol. 2*: 4,10
6. *Slučajni prolaznik*: 2,50

Duško Marušić Čiči

Ekipo filma *Slučajni prolaznik u Areni*

Ekipo filma *Zagrebačke p...*

priče vol. 2 u Areni

Ekipa filma *Larin izbor: Izgubljeni princ* u Areni

PRVI HRVATSKI MAGAZIN ZA TURISTE!

U PRODAJI
19,90 kn

**Like Croatia
magazin
koji će
potpuno
oduševiti
vaše goste!**

Dočekajte svoje goste. Posebna ponuda za sve vlasnike privatnog smještaja, ugostiteljskih lokala ili drugih turističkih sadržaja: nazovite 0800-0006 i naručite svoje primjerke Like Croatia magazina po specijalnoj cijeni.

like
CROATIA

ekskluzivne reportaže i istrage • preporuke za izlaske, smještaj, hranu i vino • pregled svih prirodnih ljepota i kulturnih znamenitosti • ideje za izlete i zabavu • tajne plaže i špilje • ronjenje i surfanje

59. Pula
Festival igranog filma

Kaštel | Kino Valli
14.-20.7.2012.
Arena | Kino Valli
21.-28.7.2012.

pula festival
film

FILM POD ZVIJEZDAMA

www.pulafilmfestival.hr

Pod visokim pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske Ive Josipovića

10 godina ponosni partner Festivala igranog filma u Puli

Živjeti zajedno

T Hrvatski
Telekom

KAD TE FILM OBUZME

Kad sam radio i u kazalištu i na filmu, uvijek sam mislio na publiku. Hoće li mi publika vjerovati ili ne kad to napravim tako ili ovako. To mi je bitno

razgovarao Daniel Rafaelić

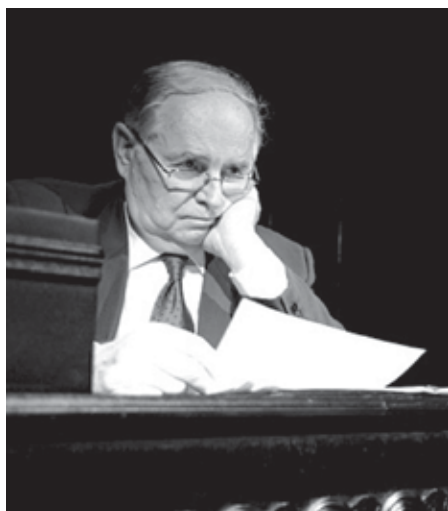
Kada ste posljednji put bili u Puli?

Ne sjećam se. Mislim da je to bilo prije više od deset godina, kad je Vinko Brešan imao film *Maršal*. A prije toga 1974., kada je prikazana *Užička Republika!* Projekciji su prisustvovali Tito i Jovanka. Rukovao sam se s njima. Jovanka je imala jako čvrst stisak, a on nekako mlak. Malo sam se iznenadio, ali što ću – morao sam šutjeti. Nisam bio ni prošle godine, kad sam dobio *Zlatnu Arenu* za sporednu ulogu u *Kotlovini*.

Na ovoj Puli primete nagradu Društva hrvatskih filmskih redatelja. Jako je važno kada redatelji nagrađuju glumce.

Vjerujem da su pratili moj rad pa me poznaju. U svakom slučaju – hvala im za nagradu.

Ono što čovjeka fascinira kod Vas podatak je o tome kad ste Vi zapravo počeli glumiti... kakve su to kvalitetne uloge bile već na samom početku... Nije bilo uzalud

i H-8... Nikole Tanhofer, Koncert Branka Belana, Ciguli Miguli Branka Marjanovića... Čak i kad niste imali glavne role, postavili ste neke nove glumačke standarde u tada mladoj kinematografiji.

Ima tu i dosta filmova koje ja nikad nisam vidio. Tako smo sedamdesetih godina Marija Kohn i ja snimili u Rimu jedan film koji se zvao *Due vedove*. Producent je bila sjevernonjemačka televizija, a redatelj naš čovjek, Zamorović. Zatim sam u Mađarskoj igrao u jednom filmu nekakvog njemačkog bogataša s Mercedesom dvosjedom... Taj film također nikad nisam vidio. Radio sam i u Prištini film o pobuni rudara u Trepči, ni to nisam vidio. Iako je film bio politički, mene politika tada nije uopće zanimala. Sjećam se da su me na Festivalu u Puli čuvari samo tako puštali... „Druže Boro, izvol'te...“. Mogao sam raditi što sam poželio, a da me nitko nije pregledao.

Zanimljivo je da se kao glumac niste libili eksperimenata. Radićev Timon jedan je takav filmski eksperiment kojem Vi tada, kao glumačka zvijezda, pristupate kao nečemu najnormalnijem. Nemate onaj zazor koji se nakon određenih godina rada javi, kada se odbijaju isprobavati razne stvari. Je li to glumačka hrabrost?

Ma ne. To je stvar talenta. Ljudskog, ne samo glumačkog. Talent je prilagoditi se, shvatiti, razumjeti stvari. U glumačkom poslu to se jako računa i jako puno znači. Meni to nikad nije bio problem. A ono što sam na Akademiji učio u glumačkom smislu... tu sam imao sjajne profesore; prije svega Gavellu, koji mi je bio glavni profesor, Kostu Spaića, Škiljana, Radojevića. Vrhunski stručnjaci i majstori poput Kombola. Ja sam to znanje *gutao*. Bilo je i profesora koji su radili protiv svih zakona zanata.

Može li se reći da je Vaša generacija glumaca, da ste Vi i Vaši kolege vjerovali u neku višu glumačku ideju? Mi radimo umjetnost kad radimo...

Ne vjerujem ni u kakve ideje. Meni je viša ideja bila da ja budem dobar. Kad sam radio i u kazalištu i na filmu, uvijek sam mislio na publiku. Hoće li mi publika vjerovati ili ne kad to napravim tako ili ovako. To mi je bitno. To je moje vjerovanje, to je moj *credo!* Kritičari mogu pisati o filmu ili predstavi što hoće, ali ako se u komediji publika smije, film je dobar, ako se ne smije, nije. Ako te film obuzme i pamtiš ga, onda je dobar. Inače nije.

Prijatelj

CROATIA osiguranje kao vodeći i najstariji hrvatski osiguravatelj pokazao se u svim sredinama i kao poželjan socijalni partner koji vodi računa o zajednici u kojoj djeluje.

www.crosig.hr | [croatiafon 0800 80 10](tel:08008010)

FILM U GALERIJI

Unatrag pet godina prilično sam se aktivirao i imao sam neku vrst revivala svojih aktivnosti kao vizualnog umjetnika. Vrlo sam zadovoljan na tom putu, jer sam prilično sklon alternativnim formama stvaralaštva i života.

razgovarao Janko Heidl

Srpski redatelj Slobodan Šijan, potpisnik kulturnih filmova *Ko to tamo peva* i *Maratonci trče počasni krug*, u sklopu je Pulskeg festivala u galeriji MMC Luka izložio svoj *Filmski letak*.

Što je *Filmski letak*?

Godine 1970. diplomirao sam Likovnu akademiju, a zatim sam se upisao na filmsku režiju i nakon što sam i tu diplomirao, bilo je pitanje: Što dalje? U nemogućnosti da se filmom bavim direktno, počeo sam se njime baviti indirektno, kroz neku vrst oglašavanja i iskazivanje vlastita stava o raznim fenomenima vezanima uz pojam filma. *Filmski letak* objavljivao sam kao grafički list. Poslije trideset i nešto godina to je postalo zanimljivo nekim mlađim kustosima i kustosicama koji u tome vide neke zanimljive trenutke iz naše bivše državne situacije.

Na izložbi se, s DVD-a, prikazuju i Vaši kratki eksperimentalni i televizijski filmovi snimljeni 1970-ih. Je li galerijski prostor primjeren gledanju filmova *onako kako bi se oni trebali gledati* ili je riječ tek o informativnom bacanju pogleda?

Moglo bi se reći da je gledanje filmova u galerijama i muzejima gledanje na drugi način, no filmovi se ionako već dugo gledaju na drugi način. Ljudi kupuju i gledaju DVD-e. U kontekstu

kratkog filma, koncept da dođeš u kina-dvoranu, sjedneš i gledaš deset filmova zaredom da bi vidio jedan zanimljiv zastario je.

Posljednjih godina prisutniji ste s izložbama, knjigama i multimedijom negoli s filmovima.

Unatrag pet godina prilično sam se aktivirao i imao sam neku vrst *revivala* svojih aktivnosti kao vizualnog umjetnika. Vrlo sam zadovoljan na tom putu, jer sam prilično sklon alternativnim formama stvaralaštva i života.

Radite li nešto filmski?

Trenutačno radim sa srpskim piscem Svetislavom Basarom na projektu koji se zove *Diskopatija*. Srpska kinematografija sada je u fazi u kojoj sve kontroliraju glumci, koji su istovremeno sposobni biznismeni i imaju ambiciju biti redatelji, scenaristi, producenti. To je OK – ne mislim da se režijom mora baviti samo netko tko je studirao režiju, jer onda ne bismo imali Orsona Wellesa. Ali to na neki način sužava polje i čini se da se od nekoga tko želi režirati očekuje da to radi besplatno. Neki debitanti, recimo, pristaju na to, ali čovjek mojih godina nema razloga izlagati svoje trošno tijelo

takvim naporima u takvim uvjetima. Dakle, ovisi, vidjet ću.

LOM I LUDILO NA PROJEKCIJI MARATONACA

Što Vam se najviše usjeklo u sjećanje vezano uz Pulski festival?

Nikada neću zaboraviti projekciju *Maratonaca* u Areni. Projekcija je protekla u urnebesnom smijehu. Lom! Apsolutno ludilo! Film barata raznim vrstama komike, od crnog humora, preko komedije situacije, dijaloškog humora, do *slapsticka*. Onda se netko pored mene desno smije jednoj stvari, pa naiđe sljedeći štos, ali se sad smiju ovi lijevo, a ovi desno ne. Arena je idealno gledalište za komediju. No sjećam se i jednog mučnog osjećaja uzrokovanog zakulisnim igrama oko nagrada, koje su me uglavnom zaobilazile, a i sad, kad se sjetim svih tih silnih aparatčika i sivih lica koja su trajala u toj kinematografiji, a neka od njih još uvijek traju, osjetim tu istu mučninu u želucu.

VAŠ PARTNER ZA DIGITALNO KINO

tko

gdje

HR-ZAGREB
HONDLOVA 2
lmt@lmt.hr

kako

Savjetovanje, projektiranje i vođenje digitalizacije kino sustava. Sistemska integracija. Nadogradnja postojećih i izgradnja novih kina. Oprema za digitalno kino - projektori, serveri, 3D slika, 3D zvuk, audio sustavi, sustavi integralnog upravljanja (Theatre Management System), Live 2D/3D, digitalna distribucija sadržaja, digitalno oglašavanje, ekrani.

www.barco.com

BARCO

Visibly yours

Arenaturist is the official partner of accommodation during **Pula Film Festival 2012**

NEW 2012

Park Plaza Histria Pula
Park Plaza Verudela Pula
Park Plaza Medulin

ARENA
TURIST

Park Plaza
Hotels & Resorts

+385 52 529 400
booking@arenaturist.hr

For information and booking please visit
www.arenaturist.com

DANAS NA PROGRAMU

KINO VALLI

MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS

15.00 Hotel Lux / Hotel Lux

r. Leander Hausmann, komedija, Njemačka, 102'

uloge: Michael Bully Herbig, Jurgen Vogel, Thekla Reuten

Nakon bijega iz Berlina 1930-ih kabaretska zvijezda Hans Zeisig umjesto u žuđenom Hollywoodu završi u Hotelu Lux u Moskvi...

MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS

17.00 Romeos / Romeos

r. Sabine Bernardi, drama, Njemačka, 94'

uloge: Rick Okon, Maximilian Befort, Liv Lisa Fries

Mladi Lukas rođen je kao djevojčica i priprema se za operaciju promjene spola. U njegovu novom društvu privlači ga atraktivni Fabio...

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

19.45 Košnice

r. Igor Šeregi, Boaz Debby, Michael Carson Lennox, Simon Dolensky, Tomaš Kratochvil, drama/komedija, Hrvatska, Njemačka, Izrael, Velika Britanija, Češka Republika, 70'
Jutro je u Zagrebu, Jeruzalemu, Londonu, Kölnu i Pragu. Petoro ljudi ustaje, ide na posao u pet gradova-košnica, poput pčela...

MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS

21.30 Ljubav / Amour

r. Michael Haneke, drama, Francuska, Njemačka, Austrija, 125'

uloge: Jean-Louis Trintignant, Emmanuelle Riva
Višedesetljetna ljubav profesora glazbe Georgesa i Anne nikad nije bila na većoj i težoj kušnji nego nakon Annina moždanog udara...

ARENA

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

21.30 Zabranjeno smijanje

r. Davor Žmegač, komedija, Hrvatska, 93'
uloge: Ljubomir Kerekeš, Ljiljana Bogojević, Nataša Dangubić

Nakon propale avanture tata se vratio! Svi bi trebali biti sretni, no obiteljske navike delikatna su stvar u koju je bolje ne dirati...

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

23.20 Ljudožder vegetarijanac

r. Branko Schmidt, triler, Hrvatska, 86'
uloge: Rene Bitorajac, Leon Lučev, Nataša Janjić
Danko Babić vrlo je uspješan, cijenjen i ambiciozan ginekolog, no istodobno korumpiran, nemoralan i povezan sa zagrebačkim podzemljem...

DANAS NA FESTIVALU

Petak, 27. srpnja 2012.

Kino Valli

Press-projekcije

9.00 | Ljudožder vegetarijanac

10.35 | Zabranjeno smijanje

Circolo

Press-konferencije

12.30 | Ekipa filma *Posljednja ambulatna kola Sofije*

13.00 | Ekipa filma *Ljudožder vegetarijanac*

13.30 | Ekipa filma *Zabranjeno smijanje*

14.00 | Nagrada *Fabijan Šovagović*

Kino Valli

Međunarodni program - Europolis

15.00 | Hotel Lux

17.00 | Romeos

Nacionalni program – glavna sekcija

19.45 | Košnice

Međunarodni program - Europolis

21.30 | Ljubav

Arena

Nacionalni program – glavna sekcija

21.30 | Zabranjeno smijanje

23.20 | Ljudožder vegetarijanac

Portarata

21.30 | Đakovački rezovi, kolaž kratkih etnografskih filmova

Glazbeni program

Circolo

23.30 | koncert Vasko Atanasovski